

[Pia Kjærsgaard]

en overbygning på noget, som vi ikke har behov for, som vi ikke har brug for.

Jeg ville ønske – hvis den bemærkning, hr. Carsten Andersen kom med, er rigtig, at der ikke var yderligere penge i det – at SF havde anført det i bemærkningerne. Jeg tror ikke rigtig på det. Det ville ligne SF dårligt at flytte rundt på udgifter. Det plejer at være forslag, som er ualmindelig udgiftskrævende, og det vil jeg også stadig væk vove at påstå at dette er.

(Kort bemærkning).

Carsten Anersen (SF):

Fru Pia Kjærsgaard har da ret i, at det er et typisk SF-forslag, for det er et forslag, hvor vi har forsøgt at give børn og unge udviklingsmuligheder og nogle tilbud. Det ligger i SFs holdning, det ligger i SFs program. Vi går netop ikke ud og siger, at det skal være sådan og sådan.

Jeg forstår, at fru Pia Kjærsgaard er enig med mig i, at der er ikke nogen overkontrolinstans for, hvad der sker på døgninstitutionerne, og hvad der er i de øvrige tiltag for børn og unge, for jeg fik ikke noget svar. Det er der nemlig ikke, og derfor er dette heller ikke nogen ny overbygning, men en radikalisering, en modernisering af børns og unges muligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 14/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Medmindre noget uventet og overraskende skulle dukke op, kan Socialdemokratiet tilslutte sig lovforslaget.

Per Stig Møller (KF):

Jeg skal på CDs, Kristeligt Folkepartis og Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at vi finder, det er et udmærket forslag, som forhåbentlig ved at løse bindingen mellem tipstilskud og stemmeret kan fremme bevilninger til yngre og mindre etablerede grupper.

Vi anbefaler det.

Hanne Severinsen (V):

Når kunstnerne synes, det er o.k., synes vi da også, at det er helt i orden, at vi laver denne lille ændring.

Ingerlise Koefoed (SF):

Da vores ordfører, fru Birthe Hansen, ikke kan være til stede, vil jeg godt på hendes vegne sige, at den almindelige begejstring for forslaget kan vi ikke sådan uden videre deltage i. Det er da rigtigt nok, at organisationerne har tilsluttet sig dette forslag, men vi ved også godt, at der i lang tid har været ført nogle diskussioner mellem organisationerne og mellem kunstnersammenslutningerne om, hvem der skal være udstillingsberettiget på Charlottenborg f.eks., hvem der skal kunne indstille til Kunstnersamfundet, hvem der skal være med i Akademirådet osv.

Jeg siger ikke, at vi ikke vil ende med at acceptere dette forslag. Jeg siger, at vi vil stille nogle spørgsmål i udvalget, og at vi vil se, hvad vi måtte få af bemærkninger i udvalget også fra de unge eksperimenterende kunstnergrupper, som jeg nok synes der er en fare for at man med dette forslag udelukker fra f.eks. at få en repræsentant ind i Statens Kunstfonds repræsentantskab.

Så vi får se, hvordan det går.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre ser positivt på dette forslag.

Poulsgaard (FP):

Det er fantastisk, så mange kunstnere vi har i dette land. Der er i hvert fald mange, der kalder sig kunstnere, og der er mange, der er store kunstnere til at få snablen ned i statskassen. Det er jo også lidt af et kunststykke, at vi har en konservativ kulturminister, der uden slinger i valsen fører socialdemokratisk kulturpolitik med alle de fadæser og ulykker, der er forekommet.

Vi har fra første færd været modstandere af den ulyksalige kunstfond. At der nu foretages en ændring, gør ikke vor modstand mindre. Vi ved godt, vi er et lille parti, som kun kan håbe på, at fornuften vinder indpas.

Hvor er de kunstnere henne, vi lovgiver om? Alle mulige mennesker kalder sig kunstnere, men hvor er de henne? Det er ikke læseværdigt, det, de præsterer. De film, de laver, er der ingen mennesker der gider se bortset fra enkelte undtagelser. Blandt billeder er der kun Krøyer og de gamle, der duer. Hvor er de såkaldte kunstnere? Men de er kunstnere, når det gælder om at få os til at betale herinde.

Tinning (VS):

Jeg skal blot tilslutte mig de bemærkninger, som fru Ingerlise Koefoed fremførte på vegne af fru Birthe Hansen.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg synes alligevel, jeg vil sige tak til dem, der kort og fyndigt gav tilslutning til forslaget, og også til fru Ingerlise Koefoed og hr. Tinning og tilføje, at jeg sandelig håber, at mine svar på de spørgsmål, som stilles, vil være overbevisende nok, for jeg tror, at det er vigtigt at få forslaget igennem netop af hensyn til de nye og eksperimenterende kunstnere, som, hvis denne ændring gennemføres, får bedre vilkår for at blive indstillet til tilskud, og det tror jeg er en meget væsentlig ting at få på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 21/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Under hensyn til det fremskredne tidspunkt skal jeg spare de tilstedeværende medlemmer af Tinget for at citere en enkelt sætning fra lovforslaget, nemlig den, der står på side 3, 2. spalte øverst. Det er tretten linier ud i ét rap. Jeg har læst den 20 gange, fordi jeg gerne ville have læst den op her ordentligt og forståeligt. Det mislykkedes for mig. Jeg har hverken oratoriske evner eller luft nok til at klare den opgave. Jeg er ikke ondssindet nok til at stille et spørgsmål til kulturministeren om, om vi ikke kunne få en forklaring på, hvad der står på de 13 linjer. Jeg forstår det nemlig ikke, og de, jeg har spurgt, har heller ikke kunnet forstå det. Så ondssindet er jeg ikke. Hvis nu kulturministeren skulle kunne give en forklaring enkelt og tydeligt, ville jeg have foreslået, at man havde brugt den formulering, så også andre havde fået en chance for at forstå, hvad der står i den pågældende del af lovforslaget.

I øvrigt vil jeg sige om lovforslaget, at Socialdemokratiet sammen med SF sidste år fremsatte et forslag til musiklov. I det forslag vil kulturministeren og de øvrige partier kunne læse, hvad Socialdemokratiet mener om sagen, både når det drejer sig om aktivitets-